

računa o nacionalnim osjećajima pojedinih naroda Monarhije i što je svoje socijalno-revolucionarne ideje htio iskoristiti u cilju germanizacije austrijskog carstva. Na taj način je car Josip imao protiv sebe ne samo plemstvo i svećenstvo, nego također i građanstvo u pojedinim zemljama Monarhije, jer dok je plemstvo i svećenstvo bilo ugroženo od težnji za dokidanjem staleške države, dotle je nenjemačko građanstvo bilo ugroženo od težnji za germanizacijom. Pod pritiskom svih tih utjecajnih slojeva i uslijed neuspjeha u vanjskoj politici, reforme Josipa II. doživjele su slom i staleška je država ponovno uspostavljena kako u ostalim zemljama Monarhije tako i u Hrvatskoj.

Međutim iako su reforme Josipa II. doživjele potpuni slom, težnje širokih narodnih slojeva, a naročito seljaštva, za poboljšanjem svog socijalnog i ekonomskog položaja, nisu time bile slomljene, nego su šta više, uslijed novih okolnosti bivale sve jače. Jedan od naročito važnih događaja, koji su pojačavali ove težnje hrvatskog puka za ekonomskom, političkom i kulturnom emancipacijom, bila je Francuska Revolucija i okupacija Dalmacije i drugih hrvatskih zemalja sa strane Napoleonovih četa.

Dalmacija i ostale hrvatske i slovenske zemlje bile su potrebne Napoleonu radi prodiranja na istok, naročito u borbi protiv carske Rusije. Međutim francuske čete, koje su vodile ratove u ime načela slobode, jednakosti i bratstva, nisu se mogle zadovoljiti običnim fizičkim osvajanjem zemalja, nego su nastojale opravdati ta osvajanja time, što su u